

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De S. Afflino Episcopo Et Conf.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

EX MSS.

x

Ovis mirabiliter locuta.

Flosorem, quem imber incitaverat; forte per α tigelum, quod ripis superposuerant pastores transiit, ove in alia relicta ripa: quæ erumpens in vocem hoc ait: Cui me hic reliquisti? Tunc vir plenus Deo inquit: Transi, quia ego ipse transivi in nomine Domini Jesu Christi. Tunc animal innocens sumpta per Deum fiducia sequitur Innocentium. Per meritum pastoris, est data vox pecori, et confidentia per Dominum nostrum Jesum Christum, qui vivit et regnat in unitate Spiritus sancti per omnia secula seculorum. Amen.

Explicit vita SS. Victorini et Severini, duorum germanorum ex Picentina provincia, qui prius solitariam simul ducentes vitam, postea Episcopalem sortiti sunt nobiliter eminentiam.

a Hoc exordium aberat ab aliquot mss. Ex eo colligitur, hanc narrationem partem esse majoris operis.

b Propter Septempedam qui nunc fluit amnis, Potentia dicitur. Cluverius Flosorem nunc Chientum dici putat, qui Tolentium aluit. Potius veteri scriptori habenda fides.

c Momb. extristati.

d Lacus est in Apennini valle, quem Potentia flumen exhaurit, cui oppidum hodie apud confluentem appositum est, vulgari vocabulo Fioraco. Id antiquis fuisse dictum a situ ante lacum PROLAQUEUM, ut in Equis ad Anienis ripam oppidum sub lacu erat SUBLAQUEUM, ex Antonii disco Itinerario, ubi iter est ejusmodi: Nuceria, Dubios, Prolaque, Septempeda, Treca, Auximum. Ita Cluverius Ital. illustr. lib. 2, cap. 6. Verisimile est montem huic oppido vicinum intelligi, vel jugum aliquod Apennini.

e Atii silvis, errore, etc. ut et Ado.

f Al. vulnere noxio, calorem. g Al. de corona.

h Hic fortassis aliquid deest.

i Camerinensem, ut ait Ferrarius. Est Camerinum inter Chientum et Potentiam amnes situm, haud procul a Prolaqueo.

k Al. innocentes. l Al. cælique.

m Amiternum Sabinorum urbs celebris fuit: ea eversa, magnorum operum, theatri, templorumque supersunt vestigia, ut Leander testatur; superest ecclesia D. Victorino sacra, (teste Ferrario) Martyri, ut remur, qui ad Cutilias aquas interfectus tamen juxta Amiternum sepultus est, et Episcopus Amiterninus fuisse illorum populorum traditione creditur. Sedes Episcopalis Aquilam Amiterno est translata.

n Ms. Met. Quem locum merito indeptum virtutes per eum factæ declarant.

o Ms. Met. v Id. Januar. forte vi Id. Januar. scriptum fuit. Certe xxvi April. xv et i Maii, qui dies hic exprimentur, nullum e nostris Martyrologiis ejus memini.

p Absunt quatuor hæc vocula a quibusdam mss. In nonnullis est Actor, id est curator fortassis ac dispensator ejuspiam, aut viri potentis, aut heip. Suspicetur aliquis legendum, Actor adhuc et nimus.

q Fabrianum interpretatur, nobile hac tempestate oppidum inter Sentinum, Camerinum, et Matelliam; in cuius agro Attigio vicus, in Attidii oppidi ruinis.

r Al. trepidus. s Momb. eximi.

t Coluntur sancti Pontifices, Sixtus I, 6 April. ii, 6 Aug. iii, 28 Martii. Marcus 7 Octob. Marcellus 16 Janu. Julius 12 April.

v Ms. Fuld. Ziferinum an Severinum, sive ad oppidum S. Severini? Est atioqui in eadem Umbria Tifernum Tiberinum, apud Tiberis ripam, quod nunc Gitta di Castello dicitur, alterumque Tifernum Metarense, nunc S. Angelo in vado, ad Metarum flumen in Ducatu Urbini. Neutrum tamen Septempeda admodum vicinum.

x Ita mss. pro tigillo. Momb. particellum.

NOT. 131.

DE S. AFFLINO EPISCOPO ET CONF.

VIII JANUARI.

Afflinus Episcopus et Confessor refertur hoc die in Martyrologio Coloniensi excuso an. Ch. MCDLXXX, in Addit. Carthus. Colonien. ad Usuardum, Editis an.

Ch. MDXVI, itemque in Molani I edit. Martyrol. Germanico, ac Ferrario, qui Afflinium vocat. Aliud nihil de eo comperimus.

DE B. BALDUINO MART., ARCHIDIAC. LAUDUNENSI.

SECOLO VII.
VIII JANUARI.
Balduini nomen in martyrologiis.

Agitur B. Balduini, sive Baldwini, aut Baldoeni natali VIII Januarii; quo die ista habet ms. Florarium Sanctorum: Ipso die S. Balduini Levitæ et Martyris. Ferrarius in generalicatalogo Sanctorum, et Martyrologium Germanicum: Lauduni in Gallia S. Balduini Diaconi et Martyris. Andreas Saussaius in supplemento Martyrologii Gallicani: Apud Laudunum Clavatam, natalis S. Balduini Diaconis et Martyris, qui filius Alduini Comitis et S. Salabergæ post obitum viri Abbatis; ad Christi famulatum ab ineunte ætate se convertit, sacrisque Ordinibus initiatus, apud eam urbem Levitico ministerio cum sanctissime fungeretur, pro pietate et justitia, cujus perpetuo zelo flagravit, ab impiis interemptus occubuit.

2 Molanus in Addit. ad Usuardum: Apud Laudunum Gallie, B. Balduini Archidiaconi et Martyris: cujus actus in vita Salabergæ matris ejus continentur xxii Septembris. S. Salabergæ vitam habemus ex codice Longpontico a Nicolao Belfortio descriptam, et, ut suspicamur, paulum expolitam: sed in ea licet mentio fiat S. Balduini, non tamen narrantur res ab eo præclare gestæ; ut suspicemur Molanum tulentiorum aliquam S. Salabergæ vitam vidisse. At B. Balduini separatim historiam qualemcumque exhibuit nobis ms. codex Corsendoncani Canonorum regularium monasterii. Brevior aliquanto extabat in ms. Sanctilogio Guilielmitarum Brugensium, e qua Belgicam, quam edidit, efformavit Heribertus Rosweydnus noster.

Ætas.

3 In hac vita ætas non exprimitur B. Balduini, solum dicitur mater ejus Salaberga, regnante Dagoberto, (qui anno Christi DCXLV obiit, regni Neustriæ xvi, cum antea Austrasiis aliquot annos imperitasset) nupsisse Basoni. Aliquanto distinctius colligi ætas illius potest. Nam S. Eustasius in vita S. Salabergæ dicitur, cum curam fratrum Luxoviensium tribus circiter egisset lustris, vita functus, eique S. Walbertus successus, cum

necdum Basoni juncta matrimonio esset Salaberga. Sive ab ejectione S. Columbani, sive a Theodorici cæde tria illa ordienda sint lustra; (quod XXIX Martii in Eustasii vita disquiremus) non potest illud matrimonium ante DCXV, forte nec DCXXVIII Christi annum contigisse. Quinque dein liberos suscepit Salaberga, et quibus tertia fuit S. Austrudis Virgo, quintus Baldoenus, quem et ipsum juxta priores omnipotenti Deo sacravit. Erat porro Austrudis, cum ei mortua est mater, annorum viginti; Balduinus aliquanto adolescentior: qui cum deinceps vir prudens, in rebus gerendis industrius, sororis monasterio utilis, ei et quibus ipsa præerat sanctimonialibus familiaris fuisse prædicatur, debet fuisse tum ætate provectior; neque enim juvenem adhuc, quovis consanguinitatis aut pietatis prætextu, decisset virginum aut res familiariter curare, aut alioquin amicitias colere. Mortua igitur videtur S. Salaberga circa annum DCI, aut paullo post. Ut enim ex ejus vita colligitur, S. Ansericus dudum ante eam decessit, qui tamen minimum usque ad v Septembris anni DCXVI, superstes fuit, cum tradatur SS. Crispini et Crispiniani (de quibus XXV Octob.) reliquias invenisse, præsentem S. Eligio jam Episcopo, qui eo anno mense Maio consecratus est.

Mors S. Salabergæ.

4 Accedit quod Archidiaconus fuisse Laudunensis Ecclesie B. Balduinus scribitur. Ita enim habet Claudius Robertus in catalogo Laudunensium Antistitum: x Serulfus, cujus Archidiaconus B. Balduinus S. Austrudis frater. Andreas Saussaius in supplemento Martyrologii ad xvii Octob. Cælestem anlam hodie ingressa est S. Austrudis virgo: cujus frater B. Balduinus, S. Seculphi Laudunensis Episcopi Archidiaconus, sectator etiam et socius in gloria æterna, sancta ex conversatione et fidelis dispensatione effectus est. Hujus Seculphi, sive Serulphi non reperimus adhuc in martyrologiis nomen. Ceterum hoc Archidiaconi munus non nisi ætate et scientia maturo commixis visisimile est. Videri igitur potest Ebroini temporibus esse interfectus

Balduinus Archidiaconus Laudunensis;